

A szeretet jegyében.

Irta: Landesberg Jenő.

Hideg, kemény januári estén, pislákoló gyertyafény mellett, orosz földön, tábori kórházban nehéz kórságtól, harctéri emléktől gyötörve, olvastam valamelyik német újságból a felőrlött nagynémet Tirpitz tengernagynak vezényszavát: „U“ Boote vorwärts!

Ugyanekkor látogatott meg a kórház lelkesze, aki hírül hozta, hogy az éjjel 26 fokos hidegben künn a fronton egy orosz század támadott. A támadás nem sikerült. Visszavonulási útját a tüzéség zárótűzzel elvágta. Az orosz század a kőkeményre fagyott talajban nem áshatta magát be és reggelre az egész század megfagyott.

És ott idegenben, nádfödeles orosz házban, összetakolt ágyon, betegen és tehetetlenül fetrengve, elvonult lelki szemeim előtt mindaz, amire a Mesterek tanítottak. Ezer kilométeren is által, lekemmel ott voltam a mi kis meghitt szentélyünkben. Az orgona felzokog, mintha az emberiség minden kinja és bánata panaszkodnék hangjaiban. A főmester és a felügyelők most gyűjtik meg az Erő, Bölcsesség és Szépség hármias lángját és a főmester beszélni kezd az újonnan felveendőkhöz:

— Szavaim, melyeket Önhöz intézek, mintha egy más világból hangzanának Ön felé és ez idegen világ, mely nemsokára fel fog tárulni Ön előtt, az *idealizmus, a szeretet, a világosság* országa legyen.

— A Világegyetem Nagy Építő Mestere adjon elméjöknek világosságot, szavamnak erőt, szívemnek meleget, hogy legalább részben, mintegy harmatcseppben tükröző nap sugarban megértethessem Önnel a szabadkőművesség szellemét.

— Ismeri Ön a minden nemzetek szent könyvéből, a Bibliából a nagy kőművesnek, Mózesnek történetét? Mikoron szenvedő rab nemzetét elhagyta és annak szabadulásán törve fejét, a főpap juhait legeltette, íme a sötétlő alkonyatban föllobban előtte a csipkebokor és lángjai bevilágítják az elboruló hegytetőt, honnan sejtelmes távoli ködben látszanak Egyiptom rónái, melyeken Izrael türi a rabigát.

— S a csipkebokor égre törő lángjai mellett harsogó Istenszó küldi Mózeszt felszabadítani rab nemzetét.

— Ez az égő csipkebokor lobban fel előttünk, szabadkőművesek előtt, mikor a templom küszöbét átlépjük. S levette a profán külvilág sarától, szennyétől nehéz sarunkat, meghatott lélekkel közeledünk a Kelet felé, amelyről folyton e szavak dörög szíveinkbe: Menj és szabadítsd fel a te rab testvéreidet!

— Mert rab az ember!

— Előítéletek, önzés, felekezeti gyűlölet, politikai pártviszály, kishitűség, sötétség, udatlanság rabja.

— Kívül hagyjuk mind a profán szenvedélyek porát; lelkiünk fehér ruhát ölt, melynek neve: *testvéri szeretet*.

— Hosszu, nehéz vándorút vár a szabadkőművesre a profán világban, mikor emberársait az ígérlet, a testvériség, az egyenlőség, a szabadság Kánaánja felé vezérli, de em csügged, csüggednie nem szabad. Csüggedetlenül megy oéja felé, mert nappal ott ir előtte a Jehova fényes felhője és a sötét éjjelében ott lebeg előtte a lángoló tűzszlop: a *testvéri szeretet*.

— A szabadkőművesség munkájának elvégzéséhez önzetlen férfiak kelljenek, akik meg

tudják érteni a mások igaz érdekeit és le tudnak mondani a saját énjük túlbecsüléséről és akik az Ent csak azért ismerik, hogy a mások javát szolgálják.

— Mi azt hirdetjük, hogy megszünjék a földön mindaz, ami a lelkeket homályba borítja, ami a szíveket gyötrellemmel telíti, ami a szemekből könnyeket facsar, ami a gyöngét megfosztja a védelemről, ami a csüggedőtől elrabolja a reményt, ami az embert elzárja embertársától és ami különbséget teszen ember és ember között.

— Mózes isteni törvényének fundamentumaként kőbe véste népe számára a parancsot: szeresd felebarátodat, mint önmagadat és Jézus, a másik nagy szabadkőműves, az új szövetség megalkotásában megkorrigálja, égi piedesztálra helyezi vallásának sarkalatos tételét, amidőn azt mondja: Új törvényt adok nektek, mert a régi csak azt mondta: szeresd felebarátodat, én pedig azt követeltem: szeresd ellenségedet is! Nem minden emberre az éke kötelező az önzetlen szeretet! És ez nem elhangzó szó volt, nem porció, kőbe émosódható írás, hanem a Gergely keresztyén vére megpecsételt hitvallás.

— Ez a szabadkőművesség dogmája, ez a mi élet tevékenységünk bázisa, ez a mi törekvéseink alfa és omega. A valódi szabadkőművesség nem a formákban, nem a különbségekben, nem a névben rejlik, hanem minden egyes egyén belsejében, lelkének tisztaságában s cselekedeteinek lehető legtökéletesebb végzésében épül fel. Mert a szabadkőművesség csak név, csak fogalom, amely jelképezni kívánja, hogy miként az iparkőműves, mielőtt munkához fog, elkészíti az épület tervezetét, megválogatja az építés anyagát, rendbeszedi a munka eszközeit, úgy a szabadkőművesnek is az a feladata, hogy az *összes emberiség* egyetemének nagy épületéhez az önzetlenség tégláit, a becsületesség sarkköveit, a jótekonyság homokszemét, az összetartás ragasztó anyagát, a hűség rozsdát nem fogó acélját s a mindent derüssé tevő szeretet melegt és világosságát apadhatatlan szorgalommal, ha kell, áldozatkészséggel is összehordja és mindezekért nem várva más jutalmat, mint azt, amit a tisztességgel végzett kötelességteljesítés az öntudatnak megnyugtató, boldogító helyesléssel nyújthat.

Az emlékek színes felrajzát messziről üdülőre hallatszók ágyúzás szakította félbe. „Önmagamtól kérdeztem, hogy hol van hát a szabadkőművesség, mely a Mesterek tanítása szerint láncként öleli át a világot. Összetörve feküdt a porban, sárban és vérben, mint az emberiségnek annyi más nemes öröke.

És elkövetkezett, aminek a logika kéréseivel ellentétével el kellett következnie: a forradalom és győzött az Eszme. Az emberiségnek elég volt a vérontásból. Az ember ember akar lenni és egymásra akar támaszkodni. És reá lépett arra az utra, amelynek végcélja: *Világsszövetség*. Ezt fel nem tartóztathatja már semmi erőhatalom sem. Ideig, óráig talán még hosszú ideig szemben áll az ember az emberrel. Ha nem is fegyverrel, de más, bármilyen érdekellentéténél fogva. De eljön az idő, amikor az ember szívéből kiáradó melegség megolvasztja az országhatárokat és kezét fog az ember az emberrel. Addig azonban sok dolgunk van még idehaza is. Addig még itthon kell meggyőznünk egymást, hogy emberek vagyunk mindannyian. Addig még meg kell tanulnunk azt, hogy egymásban ne

azt keressük, mi szétválaszt, hanem azt, ami összehoz bennünket. És az összetartásban rejlő erő segítségével biztosíthatjuk azokat az értékeket, amelyeket az ember rabsága felszabadításának jelszavával megindult forradalom eddig felszínre hozott. Ne engedjük az értékeket veszendőbe menni. Fogjunk össze és védjük meg e kincseket.

Szabadkőművesek! Gondoljatok a felvételekre. Emlékezzetek, hogy ti a testvéri szeretetnek, a felvilágosodottnak, a világosságnak, az ember felszabadításának vagyatok névtelen katonái és harcosai.

Tavaly télen megadták a háború örültjei a vezényszót: „U“ Boote vorwärts! Elinultak a tengeralattjárók, hogy rablók módjára fenékbe furják az emberi életet és javakat szállító hajókat.

Ti pedig szabadkőművesek szent esküthöz képest indultok utnak és hirdessétek az örök emberi igazságokat, amelyek építenek, de nem rombolnak.

Tanítsátok meg embertársaitokat, hogy a közt becsületesen kell szolgálni és arra, hogy

„Enyészsen az egyén, ha él a köz,

Mely egyesekből nagy egészet csinál.”

Hirdessétek uton-utfélen, hogy „a kultúra a megértés útján vezet egymáshoz közel a népeket. A kultúra a régi módok hősök ajkán megfojtja a hadikommandót és megtanítja a világot, hogy a föld részeg már a tömör embervértől és a józan munka verejtékére szomjazik. A népek lelke fenékén élő sóvárgás és a mi szíveinket kormányzó emberszeretet: e sejtelmes és ez a tisztán látó erő el fogja vezetni a világot a megértés, a békesség templomába”.

A kiskereskedők a kereskedők tanácsának lemondását követelik.

(Saját tudósítónktól.) Rendkívül népes gyűlést tartottak a szegedi kiskereskedők szerdán este a Hági-féle étterem külön termében. Az értekezleten a kiskereskedők kiemeltenül felsorolták azokat a sérelmeket, amelyek szerintük a nagykereskedők részéről éri őket és kifejezést adtak ellenséges érzelmeknek, valamint bizalmatlanságuknak a Kereskedők Tanácsa iránt. Véleményük szerint a Kereskedők Tanácsa nem felel meg a hivatásának már azért sem, mert a kiskereskedők nincsenek a tanácsban képviselve.

Az egyik szónok, aki rendkívül elkésredett hangon fordul a nagykereskedők ellen, az egész áruszállítási akciót manővernek tartja a nagykereskedők részéről, akik ezzel is a kiskereskedőket akarják elnyomni. A háború miatt tönkre jutott kereskedők amnesztiát szeretnének kapni, hogy ismét legyen nevük, mert mint vagyonbukottak csak a hiteltelőknek dolgoznak és így a megélhetési lehetőségük teljesen ki van zárva.

Az ülésről a következő tudósításban számolunk be:

Tarján Illés szólal fel elsőnek, Miskolczy Gyulát, majd amikor ez nem fogadja el, Sós Lajost ajánlja elnöknek, amit az értekezlet egyhangulag elfogad. Jegyzőnek Fischer Izsót választották meg.

Sós Lajos elfoglalta az elnöki széket, mire Tarján folytatta beszédét. Kijelenti, hogy akarátlanul sodródott bele kiskereskedőtársával együtt ebbe az elkésredett áradatba, amely a nagykereskedők manipulációival

Szivarkahüvelyek, képeslevelezőlapok, levélpapírok

a legjobb minőségben, a legnagyobb választékban és a legolcsóbb leszállított árak mellett kaphatók

„Médi Specialité“ higiénikus szivarkahüvely főraktárában

szeged, Jókai-utca 11. szám.

Telefon 15—20. sz.

Viszontelárusítók részére a legolcsóbb bevásárlási forrás.